

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

uati per fideicommissum posunt illam, & Trebellianicam de-
trahere.

3 **Conditio, si sine filiis, subintelligitur in substitutione facta filiis**
institutis decedentibus, perinde ac si esset expressa: Differt
tamen in multis ab expressa nu. 22.

4 **Filiis duobus heredibus institutis, & inuicem substitutis sub**
conditinne, si decesserint sine filiis, deinde si ambo sine filiis de-
cesserint, filius testatoris, seu nepte illius substitutis, si pri-
mus cum filiis, & ultimus sine filiis decessit, an substitutus ad
partem ultimi admittatur, & nu. 12. ubi hoc declaratur.

5 **Filiis appellatione filia quoque continetur etiam in conditione il-**
la, si sine filiis ad exclusionem substituti, & quando hoc verum
sit, & quando non nu. 9. 11. & 22.

6 **Oratio ex vniuerso sumpta in totum est falsa, si in uno est falsa.**

7 **Filia femina quomodo appellatione filiorum comprehendatur,**
& quid in conditionibus.

8 **Conditiones voluntarie sunt verè, propriè formiter, & ad un-**
guem adimplende, non autem improprie.

9 **Filia femina facit deficere conditionem, si sine liberis, Et quid**
de conditione, si sine filiis, & nu. 21. & 22.

10 **Clericus, ut cum filiis dicatur decedere ex eo, quod est clericus**
quid requiritur.

11 **Substitutio facta alicui, si decesserit quandocumque, in pupillari**
etate vsq; ad annum vigesimumquintum sine filiis, locum non
habet, & conditio deficit, si post vigesimumquintum annum
decessit, Et habetur, perinde ac si facta non esset num. 17.

12 **Dispositio l. heredes mei §. cum ita ff. ad Treb. quando locum ha-**
beat, & nu. 19.

13 **Ea locum non habet in filiis inuicem solum ad certum tempus**
substitutis: Nec quando substitutio inuicem facta ante mortem
primi fuisse extinguitur nu. 18.

14 **Et est exorbitans, & irregularis, & ad alium casum non exten-**
denda.

15 **In fideicommissis locum habet regula ca. quæ ad iure de reg. iur.**
in 6.

16 **Titulus redactus ad non titulum nihil operatur, perinde ac si**
nunquam fuisse.

17 **Filiis quando censentur inuicem substituti per substitutionem**
illis factam si ambo decesserint.

E P I T O M E.

Filiis duobus heredibus institutis, & inuicem sub-
stitutis, si aliquis ipsorum sine filiis quocumque in
pupillari etate vsq; ad annum vigesimumquintum
decesserit, & si ambo in pupillari etate, vel quando-
cumque decesserint, filius testatoris aequali-
ter substitutis, si primus post annum vigesimumquin-
tum cum filia foemina decedat, & ultimus deinde
sine filiis moriatur, & filiam primi heredem in te-
sto suo instituat, nulli ex dictis substitutionibus lo-
cum esse, & filiam primi in parte patris tanquam hæ-
redem illius ab intestato, & in parte ultimi tanquam
heredem ex testamento esse filius, ut supra, sub-
stitutis preferendam, demonstratur.

C O N S I L I U M CXI.

ISO testamento nobilis uiri Francisci, ac
diligenter consideratis iis, quæ in facti se-
rie proponuntur, & iure deducuntur, ante
omnia præsupponendum est, quod domina Hyppolita,
quæ ab intestato Petroantonio eius patri, & ex tes-
tamento Federico patruo suo vniuersaliter succes-
sit, proculdubio est ad omnia bona admittenda,
quæ per dictum eius patrem, ac patruum acquisita
fuerunt, quia & de illis per substitutionem compen-
diosam, seu fideicommissariam filij à Francisco in-
stitutum grauari non potuerunt l. coheredi §. cum fi-
liis, ibique gl. ff. de vulg. & pup. l. ex facto in prin. & §.
non tantum ff. ad Treb. Admittenda quoque est ip-
sa D. Hyppolita ad tertiam partem bonorum, quæ

HH Fran-

S V M M A R I U M.

per substitutionem compendiosam, aut fideicommissa-
riam non potest hæres de bonis per eum acquisitis.
per legatum nequeunt per fideicommissum grauari, & gra-

uati per fideicommissum posunt illam, & Trebellianicam de-
trahere.

3 **Conditio, si sine filiis, subintelligitur in substitutione facta filiis**
institutis decedentibus, perinde ac si esset expressa: Differt
tamen in multis ab expressa nu. 22.

4 **Filiis duobus heredibus institutis, & inuicem substitutis sub**
conditinne, si decesserint sine filiis, deinde si ambo sine filiis de-
cesserint, filius testatoris, seu nepte illius substitutis, si pri-
mus cum filiis, & ultimus sine filiis decessit, an substitutus ad
partem ultimi admittatur, & nu. 12. ubi hoc declaratur.

5 **Filiis appellatione filia quoque continetur etiam in conditione il-**
la, si sine filiis ad exclusionem substituti, & quando hoc verum
sit, & quando non nu. 9. 11. & 22.

6 **Oratio ex vniuerso sumpta in totum est falsa, si in uno est falsa.**

7 **Filia femina quomodo appellatione filiorum comprehendatur,**
& quid in conditionibus.

8 **Conditiones voluntarie sunt verè, propriè formiter, & ad un-**
guem adimplende, non autem improprie.

9 **Filia femina facit deficere conditionem, si sine liberis, Et quid**
de conditione, si sine filiis, & nu. 21. & 22.

10 **Clericus, ut cum filiis dicatur decedere ex eo, quod est clericus**
quid requiritur.

11 **Substitutio facta alicui, si decesserit quandocumque, in pupillari**
etate vsq; ad annum vigesimumquintum sine filiis, locum non
habet, & conditio deficit, si post vigesimumquintum annum
decessit, Et habetur, perinde ac si facta non esset num. 17.

12 **Dispositio l. heredes mei §. cum ita ff. ad Treb. quando locum ha-**
beat, & nu. 19.

13 **Ea locum non habet in filiis inuicem solum ad certum tempus**
substitutis: Nec quando substitutio inuicem facta ante mortem
primi fuisse extinguitur nu. 18.

14 **Et est exorbitans, & irregularis, & ad alium casum non exten-**
denda.

15 **In fideicommissis locum habet regula ca. quæ ad iure de reg. iur.**
in 6.

16 **Titulus redactus ad non titulum nihil operatur, perinde ac si**
nunquam fuisse.

17 **Filiis quando censentur inuicem substituti per substitutionem**
illis factam si ambo decesserint.

E P I T O M E.

Filiis duobus heredibus institutis, & inuicem sub-
stitutis, si aliquis ipsorum sine filiis quocumque in
pupillari etate vsq; ad annum vigesimumquintum
decesserit, & si ambo in pupillari etate, vel quando-
cumque decesserint, filius testatoris aequali-
ter substitutis, si primus post annum vigesimumquin-
tum cum filia foemina decedat, & ultimus deinde
sine filiis moriatur, & filiam primi heredem in te-
sto suo instituat, nulli ex dictis substitutionibus lo-
cum esse, & filiam primi in parte patris tanquam hæ-
redem illius ab intestato, & in parte ultimi tanquam
heredem ex testamento esse filius, ut supra, sub-
stitutis preferendam, demonstratur.

C O N S I L I U M CXI.

ISO testamento nobilis uiri Francisci, ac
diligenter consideratis iis, quæ in facti se-
rie proponuntur, & iure deducuntur, ante
omnia præsupponendum est, quod domina Hyppolita,
quæ ab intestato Petroantonio eius patri, & ex tes-
tamento Federico patruo suo vniuersaliter succes-
sit, proculdubio est ad omnia bona admittenda,
quæ per dictum eius patrem, ac patruum acquisita
fuerunt, quia & de illis per substitutionem compen-
diosam, seu fideicommissariam filij à Francisco in-
stitutum grauari non potuerunt l. coheredi §. cum fi-
liis, ibique gl. ff. de vulg. & pup. l. ex facto in prin. & §.
non tantum ff. ad Treb. Admittenda quoque est ip-
sa D. Hyppolita ad tertiam partem bonorum, quæ

HH

Fran-

- Franciscus testator tpe mortis habuit rōne legitima iure naturæ debita filiis ipsius Francisci, qui in dicta legitima non censet, neque possunt grauari. l. qm̄ in priorib. C. de inoff. testa. & c. Raynut. extra de testa. Ad ipsam Hippolytam ē, deducta prius dicta legitima, ex residuo bonorum fideicommissio subiectorum peruenire debet quarta pars, q̄ sibi uirtute restōis ex senatus consulto Treb. debetur. l. cohære di §. cum filia, d. c. Raynut. & c. Raynal. eod. tit. de testam. & gl. ubiq; & est rex. apertus in l. quanq̄ pater C. ad l. Fal. ubi est gl. q̄ illam opinionem sequitur, q̄ filius à patre per fideic. grauatus pōt duas quartas detrudere, legitimam vñ iure naturæ debitam, & Trebellianicam, q̄ dimidiā partē bonorum hereditatis ipsius patris capiunt, q̄ heredes filii grauati de trahunt, ut ibi, & in aliis locis sup. allega. & hoc clari, & aperti iuris esse censet. ¶ Sed in casu occurrenti difficultas consistit circa alia bona hereditatis d. Francisci, q̄ oneri fideicommissi dñr subiacere tā ob substitutionem primo loco ad inuicem inter Petrum antonium, & Federicū factam in casu, quo aliquis ipsorum q̄cunq; sine filiis in pupillari ætate usq; ad 25. annum decederet, quam ob aliam substitutionem secundo loco factam de filiabus ambo in pupillari ætate, uel q̄cunq; decederent, quas filias testator hoc in casu equaliter substituit, nūquid ad dicta bona oneri fideicommissi subiecta in toto, uel in parte filia testatoris, ut proximē, substituta; an uero Hippolyta filia Petri antonii, q̄ patris ab intestato, & Federici filii testatoris ultimo loco mortui ex testō heres fuit, sint admittendæ. Et prima quædam facie vñ dicendum, filias testatoris substitutas saltem quoad partem Federici ultimi sine filiis decedentis esse præferendas, quia ambo filii testatoris sine filiis non decesserint, q̄ t̄ & si illa uerba sine filiis in secunda substitutione facta, si ambo decesserint, non fuerint expressa, tñ subintelligi debēt, perinde ac si expressa fuissent, tanq̄ plus dictū, & minus scriptum l. cum auus. ff. de cond. & demon. l. cum acutif. l. i. C. de fideico. & arg. l. gñaliter §. cum aut C. de inst. & subst. sub cond. fac. Quo fit, ut succedat dispositio heredes mei §. cum ita ff. ad Treb. per quē text. casus nostri decisio colligi pōt: t̄ nam testator hic filios heredes instituit, & si aliqui illorum sine filiis decederet, superiuentē substituit, & sic illos inuicem substituisse vñ sub illa dōne, si sine filiis decesserint, sicut in casu d. §. cum ita prima substō eodē mō facta fuit; deinde in casu nro filias suas substituit, si filii sui heredes instituti ambo sine filiis decesserint, sicut in casu d. §. cum ita neptis testatoris fuerat sub eadē condōne substituta. Deinde hic, sicut ibi unus ex filiis cum filio decessit superstitē fratre suo: & licet in casu nro primus cum filia decesserit, tñ non refert, cum t̄ illa condō si sine filiis ita in filia uerificetur ad exclusionē substituti, sicut si cū filio decessisset, qm̄ ista interpretatione filii appellatione filia quoq; continetur l. iusta, & l. non est ff. de uerb. sign. l. i. cum ibi no. C. de cond. infer. Postremo hic, sicut ibi, alius, & ultimus filius sine filiis decessit: qm̄ fuit in casu d. §. cum ita, an neptis scđo substituta saltem ad partem ultimi decedentis esset admittenda: Papinianus auctor illius legis inquit, prima facie, at tenta uerborum proprietate, illam non esse admittendam, qm̄ altero ex filiis institutis cum filio decedente, & altero sine filiis defuncto, uerū nō est, q̄ ambo sine filiis decesserint, q̄ t̄ oratio, q̄ ex uniuerso sumit, si in uno est falsa, in totū est falsa l. is q̄ ducēta §. utrū ff. de reb. dub. l. si heredi ff. de cōd. inst. Sed attempta p̄sumpta mente, seu uoluntate testatoris, q̄ in fideicommissis p̄ualer. cū uirum C. de fideic. dicit

ibi Papin. absurdū fore, cessante prima substitutione conditionis defectum, petitionē partis ultimæ decedentis denegari: ita in casu occurrenti incommuni esset partē Federici ultimo sine filiis defuncti filibus substitutis deneganda esse. ¶ Scđo ad testamentum filiarum ultimo substitutarū multum facit, q̄ licet cōsideret, in casu, de quo agitur, condō illa ambo decesserint fuit adimpletā si uerba l. cōditionis, si ambo q̄cunq; decesserint, sumat forma liter, ut expressa reperitur, absq; illis uerbis sine filiis ipse filia substituta sunt admittenda; cū fuerit adimpleta condō, q̄ filii testatoris ambo decesserint post pupillari ætate, & sic q̄cunq; at si in condōne subiungant uerba illa sine filiis, q̄ ut iā dixi, subiungenda sunt tanq̄ a testatore expressa, licet scripta non fuerint d. l. cū auus cū aliis, adhuc dico, q̄ illa pōt in casu occurrenti dñr uerificata, & adimpleta, quia ambo sine filiis decesserint, q̄ uis n. Petri antonii primo defunctus cum filia decesserit, tñ uerū est ipsum non cū filiis, sed imō sine filiis decessisse, q̄ t̄ & si filiorum appellatione filia quoq; sumat cōprehendatur, tñ hoc non est ex uerborū proprietate, sed ex legis interpretatione, & sic improprie d. l. iusta, ac ēt quia masculinum concipit femininum ex impropria significatione p̄ ea, q̄ h̄ar per Bart. in l. si ita scriptum ff. de leg. 2. per Archin. cū quis iurasset 17. q. 4. cuius dictum cōiter receptum fuit, & hoc idem admittit Bart. in l. i. in princ. in lect. nouit. pec. & in l. ff. de uerb. sign. Card. in cle. 1. q. 3. de test. & in cle. 1. q. 5. de baptis. Bal. in l. si 13. q. C. de heredit. sit. Quæ impropria significatio licet in aliis dispositionibus recipiat, ut in locis allegatis, maxime p̄ l. in cle. 1. in princ. q. 7. de regula. tñ in conditionibus de masculino mentio facta reperiet, nunquam uero de masculino femininum comprehendi dicit, q̄ t̄ conditiones uoluntariae uerē, p̄prie, formiter, & aliquē sunt adimplenda; non aut improprie l. item l. qui heredi ff. de cond. & demon. Bart. & ceteri. Gallus §. & quid si tñ ff. de libe. & post. & hoc q̄ deroatio vñ ēt esse de mente Fulg. in consil. 1. q. 1. sus t̄ & si filia feminae alias faciant deficere conditionem si sine libe. d. l. non est, d. l. 1. C. de cond. inst. & forte ēt dōnem illam si sine filiis, ut ibi, & arg. l. iusta, tñ in casu, de quo agitur, filia d. Petri antonii non potuit facere deficere illā dōnem, si sine filiis, de qua in prima substitutione, cum in filiis masculinis beat adimpleri, & non in feminis, & hoc et p̄prie mēte testatoris, vñ q̄ alius filius testatoris substitutus, qm̄ tñ si alius, cui facta fuit substitutio illa conditione si sine filiis, cum filia decesserit, illis filias non faceret dictā conditionē deficere ad exclusionē patrui sui, & hoc ex p̄sumpta mēte testatoris, q̄ censet uoluisse filii suum nep̄i ex alio filio debere præferri, maxime qm̄ testator filias proprias hereditatē unā cum filiis non uocasset, sed filias in reb. certis instituit, & hoc ex notabili ratione fuit originaliter Pau. Cast. in consil. 79. in ci. cast. frequēter cōtingit, de quo facit mentionē in p̄ceptor meo Barth. Soc. in l. cū auus col. 49. d. ubi & demon. ubi notabilem Pauli distinctionē refert, & hoc idem uoluit Raph. Fulg. in consil. 1. q. 1. in ci. munitia, & in consil. 38. in proposita q̄nōe: & licet rimi 5. rium fuerint sequuti, tñ dist. Pauli in d. c. q̄ sequutus fuit Soc. in loco allegato, & p̄terea col. 61. in quarto casu, nobis optime inferunt, q̄ quæstio talis orta fuit, quidam habens filias, & filias certum quid reliquit, seu illas in reb. certis pro dotibus suis instituit, filios uero heredes instituit, ipsosq; inuicem substituit, si sine filiis de-

congit, q̄ unus ex filiis decessit superflite
 illa, quā fuit neptis testatoris, dubitatu fuit,
 & videbatur, q̄ sic, cum filiorum appella-
 tione quocq; continetur, imò et in casu, quo
 testator sine filiis, fuisset a lege subintellec-
 ta cum aius, si alter cum filia decessisset, ipsa fi-
 lia esset neptis substitutum exclusisset, arg. d. l. cū
 de fideicom. Et cum q̄ sapius de fa-
 milia, variaq; cōsilia hinc inde emanassent,
 refert Paul. Castr. in d. consil. & in d. l. i. C. de cō-
 ditione & latius Soc. in d. l. cum aius, opiniones su-
 per hoc sicut fuerunt hoc modo ad concordia re-
 soluta, q̄ si filius institutus fuerit substitutio sub
 stituta si sine filiis decesserent, de extraneo, & al-
 tera si sine filiis decesserit, tunc illa filia faciat dictam
 substitutionem, si sine filiis, decesserit ad exclusionem sub-
 stituti, etiam si testator filias suas solum in
 testamento instituerit, quia tunc locum hēt dispo-
 sitioni acutissimi, & d. iusta, & id. quod hī in d. l. i.
 condit. infer. At si testator filios instituit illos
 substituit sub dōne, si decesserent sine
 filiis, ipsorum, superflite filia foemina, deces-
 sisse, illa nō facit dictam conditionē deficere,
 substitutum excludit ex præsumpta mente te-
 statoris, q̄ et quo testator filios suos substituit, &
 ipsos filios propriis, quib. solum res certas re-
 liquit, sicut et uoluisse proprios filios in casu sub-
 stituti, & p̄r in hoc casu cessat dispo. d. l. i.
 in similit. Condicio itaq; illa, si aliquis dictorum
 filiorum sine filiis decesserit, ex quo testator alium
 substitutum substituit, non dī in casu nostro de-
 ficere, quia Petrus Antonius superflite Hippo-
 lyta decesserit, nam ex p̄sumpta testatoris men-
 te hāc dōne de filiis masculis tñ, & non de
 foeminis intelligi. Item in casu nostro alius filius te-
 statoris Federicus secundo loco mortuus fuit sine
 filiis, ergo constat, ipsos ambos filios sine filiis deces-
 sisse, & ideo sequit, q̄ filia foemina testatoris, q̄ fue-
 rit secundo loco substituta, si ambo filii decede-
 rint sine filiis, sunt admittenda. ¶ Nec obstat, q̄ ex
 testamento erat clericus beneficiatus, cui filios
 non potuit habere, dicat cum filiis decessisset, qm̄ ec-
 clesiastica est loco filij, & de illa censet testator sen-
 tentia infer. ex verbis Bart. in l. heredib. in princ. ff.
 de leg. & arg. s. sed & hęc præsenti in auth. de san-
 ctis, & c. in p̄sentia extra de prob. ergo uerum
 est, q̄ ambo filios sine filiis decessisset, cū primus
 filius, secundus uero cum filio, hoc est superflite
 filia sua loco filij decesserit. Nā huic considera-
 tur, q̄ Federicus oīno sine filiis veris, ac et
 decessisset, non obstante eo, qd̄ proxime dictum
 est, quia ad hoc, ut clericus fidei cum filiis decede-
 rent, requirit, q̄ in sacris fuerit institutus, uel
 in diuino loquit Bart. in d. l. heredib. nam tñ
 non ducere non potuit ea. i. de cleri. coniug. &
 non potuit habere, nisi filios illegitimos, qui filij
 possunt dici, nec nominari c. per venerabilem
 extra de finem extra qui fil. sint legit. auth. licet C. de
 test. lib. auth. ex complexu C. de incest. nupt. Sed
 testator simplex in minorib. constitutus, qui vxorē
 non pot. c. 3. de cleri. coniuga. dī pot. cum filiis
 non tunc decedere, qm̄ ipse vq; ad mortem inclu-
 sit clericatu perseverauit, & bona fideicommissi
 subiecta distribuit, & ad pias causas reliquit d. s.
 uero hāc præsenti in vers. hoc aut solatio: At Fede-
 ricus non erat in sacris constitutus, sed simplex cle-

ricus beneficiatus, & quis in clericatu vq; ad mor-
 tem ecclesie suae seruando perseverauerit, tñ non
 reliquit, nec distribuit bona sua præsertim fidei-
 commisso subiecta inter personas pias, nec in alios pios
 vsus, igitur nec ipsum cum filiis et fidei decessisset
 dici pot. d. s. sed & hęc p̄senti vers. hoc aut solatio.
 ¶ Premissis tñ nō obstantibus, prout vnicuiq; recte
 consideranti non debent videri obstat, triam sen-
 tentiam de iure uerorem esse arbitror, q̄ D. Hypo-
 lyta quoad bona fideicommissa, & restitutioni sub-
 iecta sit filiabus testatoris secundo loco substitutis
 preferenda. Et qm̄ horum bonorum due sunt par-
 tes, una, q̄ fuit d. Petriantonij patris Hippolytae, alte-
 ra uero Federici ultimo defuncti, separatim de utra-
 que uideamus, num in utraque parte Hippolyta sit
 potior. Et primo quoad partem Petriantonij con-
 cludo, ipsam Hippolytam, q̄ patri ab intestato suc-
 cessit, esse filiabus substitutis p̄ferendā, cum in par-
 te illa et Federico præsenti debuerit, non obstante
 prima substitutione, non ex eo, q̄ Petrus Antonius dicat
 cū filiis decessisset, ex quo cum filia decessit, ut supra
 latius dictum, & declaratum fuit, sed quia t̄ alia ra-
 tione condō illa, si sine filiis decesserint, primā sub-
 stituti adiecta defecisse dī, vq; qm̄ Petrus Antonius
 decessit non ante, sed post annum vigesimumquin-
 tum, nam conditio erat hoc mō accepta, & si aliq;
 dictorum filiorum decesserint q̄cūq; in pupilla-
 ri aetate vq; ad annum xxv. inclusiue sine filiis: Ad
 hoc ergo, ut frater superflites posset ex substitutione
 capere, necesse erat conditionem præsdictam adim-
 pleri, videlicet, q̄ pramoriens, qualis fuit Petrus An-
 tonius, decesseret sine filiis q̄cūq; in pupillari aetate,
 uel infra xxv. annū inclusiue: fuerat enim condō
 illa accepta usq; ad certum tps, hoc est vq; ad annū
 xxv. ergo si post xxv. annū decesserit, sanē illa dō
 non debuit effectum habere, perinde ac si non esset
 appposita, arg. si ita quis substituerit, l. qui plures libe-
 ros, & l. ex facto s. item quero ff. de vulg. & pupill. l. 2.
 s. si primus ff. de bono. poss. secun. tab. cum alijs. Vnde
 quomuis Petrus Antonius et decessisset cum filiis
 masculis post xxv. annum, tamen conditio non fuisset
 adimpleta, & p̄r Federicus substitutus non fuisset
 admittendus, sed Hypolyta filia Petriantonij, q̄
 illi ab intestato successit d. l. coheredi s. cum filia.
 ¶ Quo uero ad partem, quae ad Federicum perue-
 nit, an filia foemina testatoris, ut supra, substituta,
 exclusa Hypolyta, sint admittenda, q̄ nō sint admit-
 tendae, uerius de iure vī, sed in illa parte Hypolyta
 suis amittit est preferenda, non obstante substitutione, q̄
 quam illa uocata erat, qm̄ Hypolyta fuit à Federi-
 co haeres instituta: igitur si filia ex substitutione admittere
 nequeunt, sequitur, q̄ is, qui Federico successit tan-
 quam haeres suae ex testō, siue ab intestato, est admit-
 tendus, exclusus filiabus substitutis, quia conditio,
 sub qua uocatae fuerunt, euauit. ¶ Quā enim inter fi-
 lios institutos fuit substitutio inuicem facta sub cō-
 ditione, si alter sine filiis decesserit, & si ambo, uel
 oēs decesserint simpliciter sine adiectione partis,
 uel totius, aliquis alius fuerit substitutus, casusque
 euenerit, q̄ unus prius decesserit cum filio, seu filia,
 quo casu ad illius partem filius, uel filia ab intestato
 dī succedere, deinde ultimus sine filiis sit mortuus,
 tunc ultimo substitutus ad aliquam partem admit-
 ti non debet, primo attenta proprietate illorum
 uerborum, si ambo, uel omnes sine filiis decesserint
 quae requirit oēs sine filiis decedere adeo, q̄ altero
 illorum tantum sine filiis, & altero cum filiis de-
 cedente, uerum non sit ipsos omnes, uel ambos sine
 filiis decessisse, quia hāc oratio, si omnes, uel si am-
 bo, quae sumitur ex uniuerso, si in uno, est fal-

sa in totum redditur falsa si quis qui ducenta §.vtrum.
ff.de reb.dub.d.l.heredes mei §.cum ita, l.pen.C.de
impub.& aliis subtit. Sed in hoc casu vnus ex filiis
instituitur decessit cum filia ergo verum non est, am
bos sine filiis decessisse (non est sine lib. ff. de verb.
signi. & argumento d.l.i. cum ibi not. C. de condit.
instit. ¶ Nec et ex mente, seu presumpta voluntate
testatoris, quia in fideicommissis seruatur, filia vlti
mo substituitur ad partem Federici, qui sine filiis de
cessit, admitti debent, exclusio illius herede institu
to, quia in casu proposito, si filia vltimo substituta, si am
bo filii instituti decederent, non fuerunt in toto, seu
in tota hereditate, sed simpliciter substituta, quo casu
interpretatio mentis testatoris fieri non potest, quod cum
voluerit ultimo substitutas habere totum, voluerit et
in casu quo vltimus sine filiis decederet, partem quo
que habere, nam hac ratio cessat in casu, de quo agitur,
quia filia secundo substituta non fuerunt ad totum
vocate, sed simpliciter substituta. Et ideo attendi debet
proprietas illorum verborum, si ambo decesserint
sine filiis, quod verba, sine filiis, omnino sunt subintelligenda
d.l. cum auus, & d.l. cum acutissimi cum sim. hac
probat in d. §. cum ita, & scrib. ibi crebro hoc p.
supponunt, quod si disponi illius textus sit locus, trib. saltem
concurrentibus, primo, quod plures filii, seu descendentes
fuerint heredes instituti, secundo, quod illi fuerint sim
pliciter inuicem substituti, si sine filiis & c. tertio, quod
secunda substitutio fuerit facta in toto, seu in tota
hereditate, si ambo decesserint adeo, quod si non fuisset
inuicem substituti, vel substitio non fuisset facta
in toto, tunc disponi d. §. cum ita locus non esset, ut
secundo substitutus sub adone, si ambo & c. ex taci
ta mente testatoris admitti posset, & hoc ille text.
probat a cessante ratione, de qua ibi, istudque magis con
ter ibi uolunt post Bar. Pau. Alex. Soc. & alij. ¶ Pra
terea requiritur, quod filij fuerint simpliciter inuicem substituti,
& non ad tempus certum d. §. cum ita, adeo quod quicunque;
alter ex dictis filiis sine filiis decessat, alius filius pos
sit ex substitutione admitti, at in casu occurrenti substitio
in uicem facta fuit non simpliciter, sed quicunque; in
pupillari aetate, uel usque ad xxv. annum inclusiue, si
sine filiis aliquis decesseret, taliter quod tempore, quo primus
decessit, si sine filiis decessisset, alius ex illa substitutione
non potuisset admitti, cum post xxv. annum deces
serit, & sic illo tempore, quo illi substitutioni inuicem facta lo
cus esse non potuit, imo eo tempore dicta substitio euaniuit
se dicebatur, & habebatur perinde, ac si non esset fa
cta, arg. d. l. si ita quis d. l. qui plures liberos, & d. l. ex fa
cto §. item quod ff. de uul. & pup. & d. l. 2. §. qui primus
ff. de bon. pos. sec. tab. ergo attenda testatoris men
te filia testatoris non possunt dici ex substitutione ad
mitti posse, cum hic casus noster a casu d. §. cum ita
sit longe diuersus, & maxime quod disponi illius textus de
exorbitans, & irregularis quia uerborum proprie
tatem uoluit substitutionem fideicommissariam, quod
onus, & grauamen continere de arg. l. qm C. de inoff.
testa. cum ibi not. l. iubemus, & l. sancimus C. ad Treb.
l. i. C. commu. de leg. & l. cum acutissimi C. de fidei
com. & quia est facta in toto, expressaque; solu in uno
casu, uel si omnes, uel si ambo sine filiis decesserint, ex
quadam presumpta mente debere extendi ad casum,
in quo unus tantum sine filiis decesseret, ad effectum, ut
substitutus solu ad partem ultimi decedentis possit
admitti, ergo ad alium casum diuersum extendi non de
bet, quod a iure de reg. iur. in d. l. quod ff. eo. tit. Quia
regula est in fideicommissis, quod onus continetur, locum
habet, gl. in d. l. qd per text. in l. si mulier §. ex asse
ff. de iure dot. Sed hic casus noster est diuersus ab il
lo d. §. cum ita, ut supra, igitur & c. Rursus, ut ex predictis

17 infertur, quod in casu nostro illa ad ad inuicem appo
sita in prima substitutione non fuit simpliciter ad
ta, sed si infra xxv. annum completum alter sine
liis decesserit, quod casus non euenit, ex quo Petrus
antonius post xxv. annum decessit, & per conditionem
defecit, ac dicta substitutio ante obitum Petrus
tonii fuit effecta caduca statim, quo si excederet
num xxv. quo tempore certum fuit, conditionem illam
etiam amplius adimpleri non posse, & sic quod
factum secundae substitutionis perinde est, ac si
la prima substitio facta non esset, arg. l. i. cum gl. de
dot. C. de inoff. testi. ubi quod titulus redactus fuit
non titulum, ille nihil operatur, & hic perinde est,
18 ille titulus nunquam fuisset, ergo quod in hoc casu no
stro locum habere non potest dispositio d. §. cum ita, qui
loquitur, quod prima substitutio inuicem facta ante
mortem primi, qui cum filiis decessit, non fuit exten
da, neque caduca effecta. ¶ Nec refragatur, quod quod
filiis institutis facta fuit substitio de filiis, si ambo de
cederent sine filiis, cum hac ultima uerba a lege sub
intelligenda censeantur, ut saepius dixi, etiam sola se
cunda substitio ipsi filii censentur inuicem substituti,
& per has dispositio d. §. cum ita locum habere, ut fi
lia ultimo substituta saltem ad partem Federici ad
mitti possit, Quia respondetur quod d. §. cum ita pro
cedere, quod substitutio facta, si ambo decesserint, fuit
facta in toto, non aut simpliciter, quo casu in parte
cuiuslibet facta censetur l. si. §. filium ff. de legat. 2.
20 Lucius §. caio ff. ad Treb. ¶ Rursus per illam sub
stitutionem factam, si ambo decesserint, censetur
in uicem substituti, quod substitio reperitur expressa
facta ultimo morienti, ut per Alex. in l. pater filium
ff. ad legem Fal. & in l. pat. impub. ff. de uul. & pup.
& late per Soc. in d. l. cum ita col. 2. & in consil. 104.
li. 2. & in consil. 104. li. 3. Sed in casu nostro ultima sub
stitutio, si ambo decesserint, non fuit facta in toto,
nec ultimo morienti, ergo ex eo quod filia fuerint sub
stituta, si filij ambo decesserint non possunt filij
ci inuicem substituti, & per illa ex dicta sub
stitutione non possunt succedere ex dispositione d. §. cum
Ex quibus omnibus constat nos non esse in casu d. §. cum
¶ Postremo non aduersatur illa consideratio, quod
faciebam ad fauorem filiarum secundo substituta
rum, quod illa ad ad si ambo decesserint cum ea ad
ne sine filiis a lege subintelligenda, dicat adimpleri
uerificata, cum verum esse uideatur, quod ipsi filij
terius ambo sine filiis decesserint, quod Petrus
ninus primo loco cum filia Hippolyta decesserint,
illa conditio debet de filiis masculis, & non de fe
minis intelligi per ea, quod supra plenius dicta fuerunt.
Quia huic motui non potest diuerimodum respondere, pri
mo, quod hac consideratio quoad personam Petrus
tonii locum sibi uendicare potest quoad casum pro
pria substitutionis, ut Hippolyta filia Petrus
non potuerit Federicum patrum substitutionem
cludere, non aut quoad casum secundae substitutio
21 in qua filia femina substituta fuerunt, quod ita
substitutione non fuit substituta persona, quia
presumpta mente deberet filiam Hippolytam
cludere, cum doctores solum loquantur, quod filia
substitutus vnus ex filiis masculis testatoris, ad
ita per Paul. Cast. in d. consil. 79. casus iste frequen
& c. & per Soc. in d. l. cum auus & supra recte
quo infertur, quod si in casu secundae substitutionis
set substitutus filius testatoris, quamuis alter cum
lia femina decessisset, tamen dictam conditionem
fieri non fecisset, Aliud ergo dicendum est in
suo nostro, in quo filia femina substituta fue
rit, ut supra dixi, prima substitio non fuit
simpliciter sub conditione, si decesserint sine filiis

